

По-доленъ отъ ангелитѣ.

„Направилъ си го малко нѣщо по-доленъ отъ ангелитѣ.“ *)

Често съвременнитѣ хора говорятъ за Божествения животъ. Койго разбира Божествения животъ, той вижда, че между всички явления, които ставатъ въ този животъ, сжествува вътрешна връзка. Обаче, за онзи, който не разбира този животъ, всички факти, всички явления, които ставатъ тамъ, изглеждатъ загадки, които непременно трѣбва да му се тълкуватъ, да се доказватъ. Защо? Защото той разглежда тия явления по начинъ, какъвто познава въ физическия свѣтъ. Запримѣръ, всички явления въ физическия свѣтъ се доказватъ на хората, за да се види тѣхниятъ смисълъ. Това се дължи на обстоятелството, че физическиятъ свѣтъ е проявенъ, вследствие на което неговитѣ явления могатъ да се подложатъ на опитъ и да се провѣрятъ. Едва сега съвременната наука започва да съобщава на хората, че въ природата има закони, на които тѣ непременно трѣбва да се подчиняватъ. Тия закони не сж само физически, но сжъвремененно тѣ иматъ и духовенъ смисълъ. Въ миналото науката е разглеждала тия закони като механически прояви, а днесъ вече тя вижда, че тѣ сж съзнателни, разумни прояви. Така сж гледали нѣкога и на душата. Когато слушатъ материалиста да говори за душата, той отрича нейното сжществуване. Но има вече просветени хора, които гледатъ на душата като на нѣщо реално, което сжществува, проявява се тѣй, както и физическиятъ човѣкъ. Материалиститѣ казватъ, че когато човѣкъ умре, неговиятъ животъ се разлива въ общия животъ, вследствие на което съзнанието му престава да сжществува, а заедно съ него и човѣкъ умира, изчезва. Идеалиститѣ пъкъ подържатъ, че и следъ смъртта си човѣкъ продължава да живѣе. Кое живѣе? Душата живѣе.

Казвамъ: смъртта не е мърка, съ която нѣщата, както и явленията въ живота могатъ да се обясняватъ. Смъртта е една аномалия въ живота. Въ такъвъ смисълъ, аномалията не може да служи за мърка на нѣщата. Че нѣкой